

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **L. N.**, proti žalované: **Česká lékařská komora**, se sídlem Lužická 419/14, Olomouc, o námitce podjatosti soudců NSS rozhodujících v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 16. 2. 2022, č. j. 60 A 10/2022 – 42, vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 90/2022,

t a k t o :

Soudci JUDr. Jiří Palla, Mgr. Aleš Roztočil a soudkyně Mgr. Petra Weissová **n e j s o u** vyloučení z projednávání a rozhodování věci žalobce vedené u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 4 As 90/2022.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal u Nejvyššího správního soudu kasační stížnost, kterou se domáhá zrušení shora označeného usnesení krajského soudu.

[2] V návaznosti na poskytnuté informace o řízení (viz č. j. 4 As 90/2022 – 11, ze dne 21. 3. 2022) žalobce vznesl námitku podjatosti soudců 4. senátu, jemuž byla věc dle rozvrhu práce přidělena.

[3] V podání uvádí: *„Žalobce je přesvědčen, že pro podjatost jsou z věci 4 As 90/2022 vyloučeny níže uvedené osoby soudců NSS, kdy k žalobci a spoluškozené jednají dohodnutě (nejednají nezávisle) po řadu let výjimečně nelidsky, provádí genocidu jejich lidských práv v ČR, tvrdí, že jsou nuceni snášet na nich páchané, ale nikdy nevyšetřované zločiny včetně zločinů sadismu, teroru a § 145, 149 TZ. Tedy jednání jmenovaných mimo lidské chápání, takto jednat k člověku.“*

[4] Dále žalobce vytýká prakticky všem soudcům NSS, že nastavili právní prostředí vůči žalobci; podání dále obsahuje řadu invektiv a skutečností nikterak nesouvisejících ani s projednávanou věcí, ale ani se samotnými soudci NSS; z toho pohledu je jen stěží uchopitelné.

[5] K námitce podjatosti se vyjádřili soudci 4. senátu NSS, kteří ve věci žalobce dle rozvrhu práce rozhodují, s tím, že nemají k žalobci ani k projednávané věci žádný vztah a ani subjektivně se necítí být podjati.

[6] Podle § 8 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jsou soudci *„vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Důvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho*

rozhodování v jiných věcech.“ Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí v ní být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

[7] Z ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu a Ústavního soudu plyne, že nestrannost soudce je především subjektivní psychickou kategorií, jež vyjadřuje vnitřní vztah soudce k projednávané věci. Při posuzování námitky podjatosti je však třeba nestrannost vnímat i z hlediska objektivního, tzn. zkoumat, zda skutečně existují objektivní okolnosti, jež vyvolávají oprávněné pochybnosti o nezáujatosti soudce v konkrétním případě. Jak se k této otázce vyjádřil Ústavní soud, vyloučení soudce z projednávání a rozhodování ve věci má být založeno nikoliv jen na skutečně prokázané podjatosti, ale již tehdy, jestliže lze mít pochybnosti o jeho nepodjatosti; při posuzování této otázky je tedy třeba učinit úvahu, zda – s ohledem na okolnosti případu – lze mít za to, že by soudce podjatý mohl být (viz nálezy ze dne 27. 11. 1996, sp. zn. I. ÚS 167/94, N 127/6 SbNU 429). K vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci může v zásadě dojít teprve tehdy, když je evidentní, že vztah soudce k dané věci, účastníkům nebo jejich zástupcům dosahuje takové povahy a intenzity, že i přes zákonem stanovené povinnosti nebudou moci nebo schopni nezávisle a nestranně rozhodovat (srov. nálezy ze dne 3. 7. 2001, sp. zn. II. ÚS 105/01, N 98/23 SbNU 11).

[8] Integrovaná součástí práva na spravedlivý proces tak, jak je vymezeno v čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod a v čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, je garance toho, aby ve věci rozhodoval nezávislý a nestranný soudce. Rozhodnutí o vyloučení soudce z důvodů uvedených v § 8 s. ř. s. představuje výjimku z ústavní zásady, podle níž nikdo nesmí být odňat svému zákonnému soudci s tím, že příslušnost soudu i soudce stanoví zákon (čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod). Tak, jak zákon tuto příslušnost stanovil, je tato zásadně dána, a postup, kterým je věc odnímána příslušnému soudci a přikázána soudci jinému, je nutno chápat jako postup výjimečný. Soudce lze tedy z projednávání a rozhodnutí přidělené věci vyloučit jen výjimečně a ze skutečně závažných důvodů, které mu reálně brání rozhodnout v souladu se zákonem nezaujatě a spravedlivě (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 4. 2003, č. j. Nao 19/2003 - 16, dostupné na www.nssoud.cz). Zákon přitom výslovně stanoví, že takovým důvodem nemůže být okolnost, která spočívá v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

[9] Námitka podjatosti vznesená žalobcem nemůže obstát, neboť ji de facto vztahuje k důvodům, jež podle výslovného znění § 8 odst. 1 věty poslední s. ř. s. důvodem pro vyloučení soudců z rozhodování jednoznačně být nemohou. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádné jiné důvody, které by podjatosti soudců nasvědčovaly.

[10] Nejvyšší správní soud neshledal žalobcem vznesenou námitku podjatosti důvodnou, proto rozhodl, jak je ve výroku tohoto usnesení uvedeno.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. dubna 2022

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu